

Sædtillæg eller, som den høitærede Minister udtalte sig, i Tillæg overensstemmende med den nylig affattede Lønningslov, da vil jeg spørge de Herrer, som ønske endnu en Tid at beholde et kongeligt Theater som en Statsinstitution, om de da ikke vilde være rede til at gjøre en Begyndelse ved at hjælpe til at faae bevilget en Stat, hvorved de, der ere nærmest interesserede i, at en saadan Statsinstitution bestaaer, komme til at yde et Tilskud, der kunde hjælpe noget paa den Underbalance, som er tilstede, og som er Grunden til, at vi have berørt denne Sag, da vi troede, at der nærmest paa dette Omraade kunde gjøres nogen Besparelse.

Jeg skal altsaa samle min Betragtning saaledes: Jeg ønsker først og fremmest, at Folkethinget maatte beslutte, at Theatret ophørte at bestaae som Statsinstitut, og at Staten ved andre Midler vilde komme den sceniske Kunst imøde og understøtte den. Men saafremt jeg ikke tør vente, at den Lovgivende Magt gaaer ind derpaa, og Theatret altsaa skal bestaae og maa stille de samme finansielle Krav som hidtil, da seer jeg ikke rettere, end at man maa være villig til paa et eller andet Beskæftningspunkt at søge at faae nogle af de Interesserede til at yde et Tilskud, hvorved dette Institut fremdeles kan bestaae i samme Omfang som hidtil; thi man vil bedre kunne forsvare at give disse Penge dertil, naar der virkelig er nogle af de Interesserede, der komme til at deeltage i Tilskudet. — Jeg skal endnu tilføie et Par Bemærkninger om Noget, som jeg ansaae for et stort Misgreb ved det forrige Lovforslag, og som jeg dog havde haabet, at den høitærede Kirke- og Undervisningsminister havde udeladt af dette. Jeg kan tænke mig, at den høitærede Minister ønsker en Ordning af Theatrets Forhold, for at disse ikke evig og altid skulle komme tilbage; men jeg indseer ikke, at der er nogen aldeles nødvendig Forbindelse mellem dette Duffe og det, at faae en ny Theaterbygning opført. Om der ogsaa er Duffe i saa Henseende tilstede, er dette dog Noget, som ikke med Nødvendighed skal ind i en Lov om det kongelige Theaters oeconomicke Forhold. Dette er et Punkt, som jo kunde ordnes ved en

Post paa en enkelt aarlig Finantslov, thi det er jo dog kun et ganske simpelt finansielt Spørgsmaal. Men dernæst maa jeg itide gjøre opmærksom paa, at hvis der skal bygges paa det Grundlag, der blev forelagt det forrige Udvalg i denne Sag, og hvorefter det skulde koste 500,000 Rd. at opføre en ny Theaterbygning, som kun vilde kunne rumme 200 Pladser mere end det nuværende Theater, da vil jeg til enhver Tid være dette Forslags afgjorte Modstander; thi, saavidt jeg er istand til at skjønne over det Forslag til en ny Bygning, som dengang blev forelagt, siger jeg, at man vel skal betænke sig, inden man gaaer ind paa at lade en saadan Plan komme til Udførelse. Der skulde dog virkelig indhentes de nødvendige Oplysninger, som i rigeligt Maal ere tilstede fra andre Theatre, førend dette Forslag kom frem; thi det er dog en velbekendt Sag, at der kan opføres Theatre, som i akustisk Henseende ere tilfredsstillende, og som kunne rumme flere Pladser end 200 mere end det nuværende kongelige Theater. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Winther: Jeg har ikke forandret mit Standpunkt med Hensyn til Theater-spørgsmaalet. Det ærede Ministerium er ligeledes vedblevet at staae paa sit Standpunkt, og Lovforslaget, som det her foreligger med nogle Forandringer, er i det Væsentlige kun forandret i Henhold til Duffe fra det Mindretals Side, der modsatte sig Lovens Forkastelse i forrige Session; der er altsaa ikke viist det Fleertal, der forkastede Loven, nogen Smødelommen fra Regjeringens Side. Jeg skal udtale, at Theatret efter min Overbeviisning bør ophøre at være et Statsinstitut; men Overgangen bør afventes, indtil den kan skee paa rimelige Betingelser. Dette kan efter min Mening ikke skee ved det foreliggende Lovforslag og derfor siger jeg: lader os altsaa vente. Men idet jeg altsaa tilraader, at vi forkaste dette Lovforslag, og idet jeg endogsaa anseer en Discussion deraf for overflødig og unyttig, efter som den Diskussion, der ifjer blev ført derom, har viist sig at være uden Paavirkning paa Ministeriet, uagtet den har forelagt Df-